

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 12XECdo/5/2016
Identifikačné číslo spisu: 4106211592
Dátum vydania rozhodnutia: 28.04.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:4106211592.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti povinnému K. R., bývajúcemu v E. XXX, o zastavení exekúcie, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 17 Er 420/2006, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. októbra 2014, sp. zn. 15 CoE 386/2014, rozhodol

rozhodol:

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Dovolanie o d m i e t a.

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Nitra uznesením z 21. februára 2013, č. k. 17 Er 420/2006 - 32, exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú exekučný súd bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „notárska zápisnica“), vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju s poukazom na nevykonateľnosť notárskej zápisnice ako exekučného titulu z dôvodu nedostatku plnej moci zástupcu, ktorý udelil súhlas s jej vykonateľnosťou.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Nitre uznesením z 31. októbra 2014, sp. zn. 15 CoE 386/2014 zamietol návrhy oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/, písm. c/ O.s.p. a súčasne ako vecne správne v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

Uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, ktoré odôvodnila tým, že súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), súdy oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), v konaní došlo k inej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/

O.s.p.), najmä nedostatočne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Pre prípad, že v konaní vystupoval vedľajší účastník, dovolateľka namietala aj vadu podľa § 237 písm. b/ O.s.p. Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu podala včas oprávnená zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., skúmal najskôr, či je dôvodný jej návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

K podobnému návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky. Ako príklad uvádza najvyšší súd rozhodnutia sp. zn. 7 ECdo 250/2013, 7 ECdo 255/2013, 7 ECdo 165/2013, 3 Cdo 28/2013, 3 Cdo 24/2013, 3 Co 7/2013, na ktoré v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania.

V danom prípade sa síce v dovolaní napadnutých rozhodnutiach spomína aj Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, z určujúceho hľadiska išlo ale zo strany súdov nižších stupňov o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov (Občianskeho zákonníka, Exekučného poriadku a zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní). Dovolací súd vzhľadom na to nedôvodný návrh na prerušenie konania zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v ďalšom bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolanie bolo podané elektronicky 17. februára 2015. Prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku sa posudzuje podľa jednotlivých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 353/2014 Z. z. (účinného od 1. januára 2015), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovoláním napadnuté rozhodnutie je uznesením. Uznesenie odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, je uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Napadnuté uznesenie nie je uvedené v týchto ustanoveniach, preto jeho prípustnosť dovolania oprávnenej podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nie je daná.

V zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (viď písmená a/ až g/ tohto ustanovenia).

V zmysle § 237 ods. 2 O.s.p. ale dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu, ktorým tu treba rozumieť Exekučný poriadok.

Nakoľko dovoláním napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní podľa Exekučného poriadku, prípustnosť dovolania oprávnenej preto nevyplýva ani z § 237 O.s.p.

Vzhľadom na to, že oprávnenou podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 a § 239 O.s.p., dovolací

súd ho odmietol ako procesne neprípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p, keď úspešnému povinnému ich náhradu nepriznal, nakoľko ju nežiadal.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.